

Systemy operacyjne

Warsztaty 2

Studenci są zachęceni do przeprowadzania dodatkowych eksperymentów związanych z treścią zadań i dzieleniem się obserwacjami z resztą grupy. Proszę najpierw korzystać z podręcznika systemowego (polecenia `man` i `apropos`), a dopiero potem szukać niezbędnych wyjaśnień w Internecie. Za każde zadanie można otrzymać co najwyżej 1 punkt.

W wykonaniu pierwszych dwóch zadań może pomóc dokument pt. [Linux Performance and Tuning Guidelines](#) oraz dokumentacja wirtualnego systemu plików `proc(5)`.

Ćwiczenie 1

- Wyświetl krótką informację wolnej / zajętej pamięci (`free -hm`) i zinterpretuj ją. W szczególności, co oznacza wiersz drugi wydruku?
- Wyświetl informację o pamięci wirtualnej (`vmstat -s -SM`). Co oznaczają wiersze:
  - `active/inactive memory`,
  - `pages paged in/out`,
  - `pages swapped in/out`?
- Jakie dodatkowe informacje znajdują się w pliku `/proc/meminfo`?

Ćwiczenie 2

Używając polecenia `sysctl -a |& grep ^vm | sort` wydrukuj wszystkie zmienne jądra Linux dotyczące zarządzania pamięcią wirtualną. Opis tych zmiennych możesz znaleźć [tutaj](#)¹. Do czego służą zmienne: `swappiness`, `dirty_ratio`, `dirty_background_ratio` i `overcommit_memory`?

Ćwiczenie 3

Użyj polecenia: `grep ^Vm /proc/$$/status`, aby wydrukować statystyki dot. przestrzeni adresowej bieżącego procesu. Przeprowadź podobny eksperyment na innych należących do Ciebie procesach (PID znajdź przy pomocy `ps -f -u $USER`). Co opisują pola `VmPeak` i `VmSize`? Jakie jest rzeczywiste zużycie pamięci? Jakiej wielkości są segmenty danych, kodu i stosu? Ile pamięci zużywa Linux na tablicę stron opisujących przestrzeń adresową procesu?

Ćwiczenie 4

Jak było wspomniane na ćwiczeniach, potrzebny jest pewien mechanizm przydziału pamięci na użytek bibliotecznego alokatora `malloc / free`. Napisz krótki program w języku C, który pozwoli Ci zaprezentować przy pomocy `strace`, które wywołanie systemowe wykorzystywane są do zwiększenia ilości pamięci na użytek procesu. Wykonaj ten eksperyment osobno dla małych (poniżej 1024B) i większych (powyżej 1024B) bloków. Powiniście uzyskać różne wyniki.

Ćwiczenie 5

Narzędzie [Valgrind](#) jest niesamowicie pomocne w procesie tworzenia i testowania oprogramowania. W tym zadaniu poznamy `Massif`, jedno z narzędzi tego pakietu. Otwórz następujący dokument: [Massif: a heap profiler](#). Użyj programu z punktu 9.2.1, aby wykonać samodzielnie punkty od 9.2.2 do 9.2.6. Jak takie narzędzie może pomóc w testowaniu aplikacji?

---

¹ Plik tekstowy `Documentation/sysctl/vm.txt` w źródłach jądra Linuksa.

Ćwiczenie 6

Zapoznaj się z opisem formatu `ELF`, następnie skompiluj poniższy program:

```
#include <stdio.h>

int big_big_array[10*1024*1024];
char *a_string = "Hello, World!";
int a_var_with_value = 0x100;
const int read_only_var = 0x77;

int main(void) {
    big_big_array[0] = 100;
    printf("%s\n", a_string);
    printf("%d\n", read_only_var);
    a_var_with_value += 20;
}
```

Wylistuj (poleceniem `readelf -a` i `objdump -xs`) wszystkie informacje o pliku wynikowym. Wyjaśnij znaczenie pól w tablicy symboli `.symtab`. W jakich sekcjach znajdują się zadeklarowane w programie zmienne? Co o tych sekcjach mówią nagłówki sekcji? W jaki sposób sekcje te zostaną przypisane do segmentów?

Ćwiczenie 7

Zidentyfikuj poleceniem `file` dwa pliki wykonywalne (zwróć uwagę na ich rozmiar):

- A. skonsolidowany statycznie (np. `/bin/busybox`),
- B. skonsolidowany dynamicznie (np. `/bin/ls`).

Odczytaj strukturę tych plików poleceniem `readelf` lub `objdump`. Sprawdź narzędziem `ldd(1)` jakich bibliotek wymaga program B, aby zostać załadowanym. Zauważ, że `ldd` informuje również pod jakie adresy byłyby ładowane biblioteki. Czemu te adresy te zmieniają się z każdym wywołaniem `ldd`?

Ćwiczenie 8

Podważymy działanie dynamicznego programu ładującego `ld.so(8)`. Wyświetl domyślne ścieżki poszukiwania bibliotek `cat /etc/ld.so.conf.d/*` – można je jednorazowo zmienić ustawiając zmienną środowiskową `LD_LIBRARY_PATH`. Uruchom następujące polecenie: `LD_DEBUG=libs /bin/ls -l` – zauważ, że `ld.so` działa również po przekazaniu sterowania do załadowanego programu. Uruchamiając polecenie `LD_DEBUG=bindings /bin/echo test` zaobserwuj kiedy przebiega proces wiązania symboli. Zmień wartość zmiennej środowiskowej `LD_DEBUG` na `bindings,versions,libs` uruchom program raz jeszcze i zauważ, że symbole są wersjonowane – jak myślisz czemu to służy?